

KORSAN

MAVİ PARMAK

BİRSEN EKİM ÖZEN

RESİMLEYEN: ENRE KARACAN

i y i k i k i t a p l a r ı m v a r . . .

● TİMAŞ YAYINLARI ●
İSTANBUL 2020

KORSAN MAVİPARMAK

Yayın Yönetmeni Savaş Özdemir
Yayın Koordinatörü Tülay Öncü
Editör Hande Güner
Kapak ve İç Tasarım Esra Burak

1. Baskı ??? 2020
Uluslararası Seri No (ISBN) 978-605-08-3359-1

TİMAŞ YAYINLARI

Adres Cağaloğlu, Alemdar Mah. Alay Köşkü Cad. No:5
Fatih/İstanbul
Telefon (0212) 511 24 24
E-posta timascocuk@timas.com.tr

Baskı ve Cilt Sistem Matbaacılık
Sertifika No 16086
Adres Yılanlı Ayazma Sok. No:8 Davutpaşa-Topkapı/İstanbul
Tel (0212) 482 11 01

TİMAŞ YAYINLARI / 4895

RAF: 6-10 Yaş Öykü / Hikâye

KÜLTÜR BAKANLIĞI YAYINCILIK SERTİFİKA NO: 45587

© 2019 Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Timaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi'ne aittir. İzinsiz yayınlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

BİRSEN EKİM ÖZEN
RESİMLEYEN: EMRE KARACAN

BİRSEN EKİM ÖZEN

1969 yılında İstanbul'da doğdu. Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi'nden mezun oldu. Vekil öğretmen olarak başladığı işine, 1996 yılında kadrolu öğretmen olarak devam etti. Eşinin işi nedeniyle önce Almanya'da, daha sonra da Rusya'da bir süre yaşadı. Yazar, evli ve 2 çocuk annesidir.

EMRE KARACAN

Samsun'da 1991 yılında doğdu. 2 yaşından bu yana çizmeye devam ediyor. Bu sebepten lise ve üniversite yılları güzel sanatlar ile geçti.

Üniversite yıllarından bu yana da yurtiçi ve yurtdışı olmak üzere birçok kurum, kuruluş için illüstrasyonlar üretmeye devam ediyor.

İÇİNDEKİLER

Saçma Bir Korsan/9

Konsolos Olmak/24

Nemlitaş Şehri/33

Zindan Zipzindan/45

Aralık Kapı/56

Kraliçeye Haber Vermek/74

Kraliçe Kıpkraliçe/89

Tuhaf Bir Oda/104

Kraliçenin Huzurunda/115

Düşüşlü İniş/131

Kayıbolan Yıllar/138

Gemiye Geri Dönüş/150

Bu Maviparmak.
Buraların hâkimi.

Tamam, senin gibi iki
kolu iki bacağı var.

Tamam, belki biraz sana
benziyor ama onun bazı
tuhaf fazlalıkları, mesela
kocaman yelkenli bir
gemisi var.

Gemisinin kocaman bir
bayrağı, çizgili yelkenleri,
hazinelere dolu bir
ambarı var.

Saçma Bir Korsan

Bıdı bıdı konuşan bir ses dalgaların gürültüsüne karıştı. Korsan Maviparmak bulutlara doğru baktı, sırtı ürperdi. Sanki biri onun hakkında konuşuyordu. Titremesini misafiri çok yanlış yorumladı, kahkahayı bastı.

- Korkma bu kadar. Sana bir şey yapmam!

Gülmeyi, kahkahalar atmayı genellikle hoş eylemler olarak kabul ederdi. Ama bu eksik dişli, sökük pantolonlu, uzun süredir yıkanmadığı için saçları yapış yapış olan korsanda gülmek pek şık durmuyordu. Sabırla Korsan Sarıdiş'in susmasını bekledi.

Aslında onu hemen susturabilecek zeka dolu cümleler kurup onu şaşkına çevirmek isterdi ama hazırcevaplık denen yetenek kendisinde yoktu. Cevaplar ancak akşam yastığa başını koyduktan on dakika sonra geliyordu aklına. O zaman gözleri kocaman açılıyordu. Aklına gelen cevaplar, “Ah keşke şöyle deseydim...” diye dövünmekten başka bir işine yaramıyordu. Kendisi tam bir **çokgeçcevaptı**.

- Yoo, korkmadım, dedi sonunda.

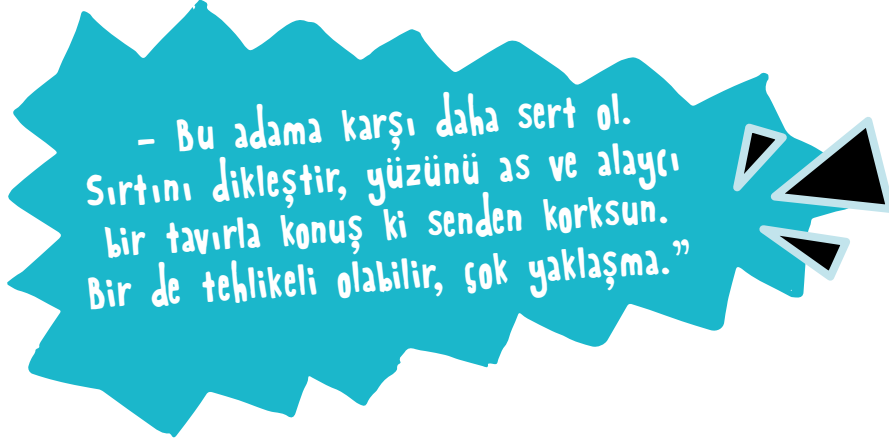

- Sizi kırmak istemem ama neden altın toplamak istediğinizi anlayamadım. Zaten bir sandık dolusu altını varmış sanırım.

Konuşurken kullandığı ses tonu da hoşuna gitmedi. Aslında burada daha kendinden emin, daha sert bir ton kullanabilirdi ama ağzını açınca bu ses çıkmıştı işte. Panikle arkasında duran yardımcılarında Alfa'ya döndü. Yanlış mı yaptım der gibi bir bakış attı. Alfa hemen ileri doğru bir adım atıp kulağına doğru eğildi.

Pırıl pırıl yeleş, tertemiz ayakkabıları, tel tel taranıp toplanmış saçlarıyla Sarıdiş'in tam zıttıydı sanki.

Daha onun sözü biter bitmez diğer omzuna Dudu'nun eli uzandı. Sol tarafındaki diğer yardımcısı yani. Çiçekli bandanasının altından kıvrıkcık ateş rengi saçları fırlamıştı ve buklelerden biri şu anda tam da burnuna değiyordu. Maviparmak, burnu gıdıklanınca hapşırır verdi. Kızıl saçlı yardımcısı sevgiyle sırtını okşadı.

- Güzel yaşa canım. Bir de kimseye o kadar sert davranma. Kibar olman gerektiğini unutma. Her insan sevgi gösterilmeyi hak eder. Üstü başı dağınık diye böyle davranmamalısın.

Alfa'nın diğerine **“Tuhaf fikirleriyle onun kafasını karıştırmaya hakkın yok.”** diye fısıldadığını duydu.

Maviparmak umutsuzca gözlerini kapadı. Her şey yeniden başlıyordu işte. Biri bir şey diğeri ayrı şey söylüyor, kafasını allak bullak ediyorlardı. Onların ne zamandır yanında olduklarını kendisi de bilmiyordu. Hep arkasında, yanında, bazen de önünde idiler. Onu korumaya çalışıyorlardı ama durmadan farklı farklı şeyler söylemeleri kötüydü. Karar verirken zorlanmasına neden oluyordu bu durum. Kararsız bakışlarını Sarıdiş'ten kaçırmaya çalışırken karşısındaki korsanın burnundan bir **“HIH”** sesi çıktı. Maviparmak bu adamın kendisini küçümsediğini hissetti. Yine de tükürükler saçarak konuşan yüzüne baktı. Gemisine gelen misafirlere kibar davranması gerektiğini düşünürdü. O anda neden böyle düşündüğünü sorguladı kendi kendine. O sırada sarı dişli korsan, altının ne şahane bir şey olduğunu ballandıra ballandıra anlatıyordu.

